

സമുദായത്തിലെ പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടം

ടോം ജോസ് തടിയമ്പാട്
tomejose@ymail.com

(ഭാഗം - രണ്ട്)

കേരളത്തിൽ നഴ്സിംഗ് പരിശീലനത്തിന് വേണ്ടത്ര സൗകര്യം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷയും സംസ്കാരവും കാലാവസ്ഥയും ജീവിതക്രമവും എല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ വടക്കേ ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ദൈവവിശ്വാസവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും മാത്രം കൈമുതലായി വണ്ടികയറി. അങ്ങനെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിയ അവർ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ച് നഴ്സിംഗ് പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, ഡൽഹി-ബോംബെ തുടങ്ങിയ വൻനഗരങ്ങളിലെത്തി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തുകിട്ടിയ ചില്ലിപ്പൈസയൊക്കെ സ്വരൂപിച്ച് വീട്ടുചെലവിനായും, താഴെയുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനായും മാതാപിതാക്കൾക്കയച്ചു കൊടുത്തു. അവരുടെ ത്യാഗമാണ് ക്നാനായ സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ നാരായവേർ.

ക്നാനായ സമുദായത്തെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും കഷ്ടപ്പാടിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചതിൽ നഴ്സിംഗ് എന്ന തൊഴിൽ മേഖലയ്ക്കുള്ള പങ്ക് ആർക്കെങ്കിലും തള്ളിക്കളയാനാവാം എന്നു തോന്നുന്നില്ല. സർക്കാർ ജോലി അൻപതുവർഷം മുമ്പു പോലും നായരിൽ താഴെയുള്ള ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കുറവായിരുന്നു. യുഗപ്രഭാവനായ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളിലൊന്ന് തന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്ന് പത്ത് ബിരുദധാരികൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നതായിരുന്നു. കാരണം അക്കാലത്ത് സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസംപോലും അപ്രാപ്യമായിരുന്നു.

കാർഷികവൃത്തിയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ക്നാനായക്കാരെ പള്ളിപ്പൊന്നാളുകൾ ലേലംവിളിച്ചെടുത്ത് തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികശേഷി തെളിയിക്കാൻ പാകത്തിൽ ഉയർത്തുകയും ഒരു മാമ്മോദീസായ്ക്കുപോലും ലക്ഷങ്ങൾ മുടക്കി ബിഷപ്പിന്റെയും നിരവധി പുരോഹിതരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ആഘോഷിക്കത്തക്ക സാമ്പത്തിക സുസ്ഥിരയിൽ സമുദായാംഗങ്ങളെ എത്തിച്ചത് - ഒരു സംശയവും വേണ്ട - നഴ്സിംഗ് മേഖലയാണ്.

ഉയർന്ന സമൂഹം അവജ്ഞയോടെ കണ്ടിരുന്ന നഴ്സിംഗ് മേഖലയിലേക്ക് നമ്മുടെ സഹോദരികൾ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കേരളത്തിൽ നഴ്സിംഗ് പരിശീലനത്തിന് വേണ്ടത്ര സൗകര്യം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷയും സംസ്കാരവും കാലാവസ്ഥയും ജീവിതക്രമവും എല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ വടക്കേ ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ദൈവവിശ്വാസവും നിശ്ചയദാർഢ്യവും മാത്രം കൈമുതലായി വണ്ടികയറി. അങ്ങനെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിയ അവർ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ച് നഴ്സിംഗ് പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, ഡൽഹി-ബോംബെ തുടങ്ങിയ വൻനഗരങ്ങളിലെത്തി കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തുകിട്ടിയ ചില്ലിപ്പൈസയൊക്കെ സ്വരൂപിച്ച് വീട്ടുചെലവിനായും, താഴെയുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനായും മാതാപിതാക്കൾക്കയച്ചു കൊടുത്തു. അവരുടെ ത്യാഗമാണ് ക്നാനായ സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ നാരായവേർ.

അക്കാലങ്ങളിലെ നഴ്സിംഗ് പരിശീലനത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലറിയുന്നതിനായി ലിഖിതങ്ങളിലെ സീനിയർ നഴ്സുമാരിൽ ഒരാളായ സിസമ്മ ചേച്ചിയെ കാണാൻ ഈ ലേഖകൻ ചെന്നപ്പോൾ ചേച്ചി അടുക്കളയിൽ കർമ്മനിരതയായിരുന്നു. “ചേച്ചി ജോലി കഴിഞ്ഞ് ഈ അടുക്കളജോലിയും ഇത്ര സന്തോഷത്തോടെ എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യുന്നത്?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “എനിക്ക് അതിഥി സൽക്കാരവും കുക്കിംഗും വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള ജോലിയാണ്” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. “ടോം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചുകൊള്ളൂ, ഞാൻ ജോലിക്കിടയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞുകൊള്ളാം” എന്നു പറഞ്ഞ് ചേച്ചി വിഷയത്തിലേക്ക് കടന്നു.

ലേഖകനും സിസമ്മയും

1978-ലാണ് ചേച്ചി ബീഹാറിൽ നഴ്സിംഗ് പഠനം ആരംഭിച്ചത്. കോട്ടയം ജില്ലയിലെ പൈങ്ങളം സ്വദേശിനിയായ സിസമ്മ ആദ്യം അഡ്മിഷൻ ശ്രമിച്ചത് നമ്മുടെ കാരിത്താസിലായിരുന്നെങ്കിലും അവിടെ കിട്ടിയില്ല. അതിനുശേഷമാണ് ബീഹാറിൽ അഡ്മിഷൻ ലഭിക്കുന്നത്. അതുവരെ ലോകം, സ്വന്തം ഗ്രാമവും ചുറ്റുപാടും മാത്രമായിരുന്നു. പാറ്റ്നയ്ക്ക് പോകാനായി ട്രെയിനിൽ കയറി ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ടീം ലീഡർ “എല്ലാവരും ടിക്കറ്റ് എടുത്തിട്ടുണ്ടോ” എന്നു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ട്രെയിൻ യാത്രയ്ക്ക് മുൻപ് ടിക്കറ്റ് എടുത്തിരിക്കണം എന്ന കാര്യം പലർക്കും മനസ്സിലായത്. ടീം ലീഡർ ഓടിപ്പോയി ടിക്കറ്റ് എടുത്ത് ട്രെയിൻ പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് ഓടിക്കയറിയതുകൊണ്ട് യാത്ര മുടങ്ങിയില്ല.

എന്തുകൊണ്ടാണ് നഴ്സിംഗ് മേഖല തിരഞ്ഞെടുത്തത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് മറുപടി ഇങ്ങനെ. എട്ടുകുട്ടികൾ അടങ്ങുന്ന കുടുംബത്തിലെ മുത്തകുട്ടിയെന്ന നിലയിൽ, തനിക്കു താഴെയുള്ളവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്ന തീവ്രമായ ആഗ്രഹമായിരുന്നു ഉള്ളിൽ. അതോടൊപ്പം നഴ്സിംഗ് ജോലിയെയും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. നഴ്സിംഗ് മേഖല തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വിദേശത്തൊരു ജോലി എന്ന പ്രതീക്ഷ അത്രയ്ക്കൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. വളരെ ചുരുക്കം നഴ്സുമാരാണ് അക്കാലത്ത് വിദേശത്ത് എത്തിയിരുന്നത്.

നീണ്ട യാത്രയ്ക്കുശേഷം പാറ്റ്നയ്ക്കടുത്തുള്ള സിന്റേഴ്സ് ഓഫ് ചാരിറ്റി ഓഫ് നസ്രത്ത് എന്ന ആശുപത്രിയിൽ മുപ്പതുപേരുടെ സംഘം എത്തിച്ചേർന്നു. ആദ്യവർഷം റെസ്റ്റഫെൻഡായി മാസം പത്തുരൂപ ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ തുകയിൽ നിന്നും അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ മാത്രം വാങ്ങിയിട്ട് മിച്ചംവരുന്ന ചില്ലിപ്പൈസകൾ കൂട്ടിച്ചെടുത്ത് അതുകൊണ്ട് ഇളയകുട്ടികൾക്കായി കുപ്പിവളകളും ചെറിയ കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ഒക്കെ വാങ്ങി നിറച്ച പെട്ടിയുമായാണ് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ വീട്ടിൽ എത്തിയിരുന്നത്. മാസത്തിലൊരിക്കൽ വരുന്ന കത്തു മാത്രമായിരുന്നു വീടുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം. അവസാനവർഷം പണമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവധിയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നഴ്സിംഗ് പഠനം പൂർത്തിയാക്കി രണ്ടുവർഷത്തെ ബോണ്ടും അവസാനിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ഡൽഹിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഹിന്ദി ഭാഷ നന്നായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ഡൽഹിയിൽ വച്ച് നാട്ടിൽനിന്നും നഴ്സിംഗ് പഠിക്കുവാനും, ജോലി കണ്ടുപിടിക്കുവാനും മാത്രം വന്നിരുന്ന ഒട്ടേറെപേരെ സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ചാരിതാർത്ഥ്യം ഇന്നുമുണ്ട്.

ഡൽഹിയിൽ നിന്നും ജോർദ്ദാനിൽ എത്തിയ സിസമ്മ ചേച്ചിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അവിടെ വളരെ നല്ലകാലമായിരുന്നു. ഹുസൈൻ രാജാവ് നല്ല മതസൗഹാർദ്ദം പുലർത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും എല്ലാ അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഇസ്രായേൽ, ഈജിപ്ത്, ജോർദ്ദാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ എല്ലാ വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് വലിയ ദൈവാനുഗ്രഹമായി കാണുന്നു. അതിനുശേഷം മസ്കറ്റിലും സൗദിയിലും ജോലിചെയ്തതിനുശേഷമാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയത്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ എന്തായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ?

ഇവിടെ എല്ലാം നന്നായി നടക്കുന്ന സ്ഥലം എന്നായിരുന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നത്. എന്നാൽ നഴ്സിംഗ് മേഖലയിലേക്കു ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ ഒരുപാടു നല്ല യാളുകളെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഈ ജോലിയുടെ മാനുഷികതലം മനസ്സിലാക്കാതെ കേവലം ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിക്കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ കണ്ടപ്പോൾ അല്പം നിരാശ തോന്നാതിരുന്നില്ല.

തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഈ ജോലി സന്തോഷം നൽകുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് “ഇത് ദൈവസ്നേഹം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ജോലിയാണ്. കരുണയും ആർദ്രതയുമാണ് ഈ ജോലിയുടെ അടിത്തറ. ഞാനിതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു. കാരണം ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന നഴ്സിംഗ് ഹോമിലെ അന്തേവാസികൾക്ക് എന്റെ കാലൊച്ചപോലും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. അത്രമാത്രം സ്നേഹമാണ് എനിക്കവരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന ചെറിയസഹായങ്ങൾക്കു പോലും അവർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന നന്ദി എന്നെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ എന്റെ കുടുംബത്തെയും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ എന്റെ തൊഴിലിൽ സംതൃപ്തയാണ് ഞാൻ” എന്നാണ് മറുപടിയായി പറഞ്ഞത്.

ക്നാനായ സമുദായം നഴ്സുമാരെ വേണ്ടവിധം മാനിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടി.

“എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസ്സായതിനുശേഷവും, പിന്നീട് പി.ഡി.സി. പാസ്സായതിനുശേഷവും കാരിത്താസ് ആശുപത്രിയിൽ നഴ്സിംഗ് അഡ്മിഷനു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായത് കയ്പേറിയ അനുഭവമായിരുന്നു. അന്ന് പ്രവേശനത്തിന് പത്താംക്ലാസ് മതിയായിരുന്നു. പക്ഷേ എനിക്ക് പ്രവേശനം ലഭിച്ചില്ല. അന്നൊക്കെ വൈദികരുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവർക്കോ, അവരുടെ ശുപാർശ ഉള്ളവർക്കോ മാത്രമാണ് അഡ്മിഷൻ കൊടുത്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് എനിക്ക് ബീഹാറിന് വണ്ടി കയറേണ്ടി വന്നത്.”

കുട്ടികളെ നഴ്സിംഗ് മേഖലയിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

“ഞാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കില്ല. കാരണം ഇന്ന് ക്നാനായ സമുദായത്തിൽ ഉയർന്നനിലയിൽ പഠിച്ച് വരുന്നവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവാണ്. എല്ലാവരെയും നഴ്സിംഗിന് പോകാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നല്ല ബുദ്ധിയും സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള കുട്ടികൾപോലും നഴ്സിംഗിൽ ചെന്നെത്തുകയാണ്. സമുദായം ഉയരണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ മറ്റു പല മേഖലകളിലും കടന്നുചെല്ലേണ്ടതുണ്ട്.”

ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും മൂല്യമുള്ള വാക്കുകളായി കാണുന്നത് ആരിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാണ്?

“നഴ്സിംഗിനു പഠിക്കാനായി ബീഹാറിനു പോകുമ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു, ജീവിതത്തിൽ ആരിൽനിന്നും ഒന്നും വെറുതെ സ്വീകരിക്കരുത്, പ്രത്യേകിച്ച് ആണുങ്ങളിൽ നിന്ന്. അതുകൊണ്ട് ആരിൽനിന്നും ഒന്നും ഇതുവരെ സൗജന്യമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല.”

ലിഖിതങ്ങളിൽ സ്ഥിരമാക്കിയിരിക്കുന്ന സിസമ്മ ചേച്ചിയ്ക്ക് രണ്ടുകുട്ടികൾ - ഡേവിഡ് ജേക്കബ്, ബെനിറ്റ ജേക്കബ്. രണ്ടുപേരും ക്നാനായ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിൽ വളരെ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭർത്താവ് ഉഴവൂർ സ്വദേശി ജേക്കബ് മുരിക്കുന്നേൽ. മുൻ കെ.എസ്.ആർ.ടി.സി.യിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു.